

Bemærkninger til forslaget

Fremskridtspartiet har altid hævdet, at alle parter er bedst tjent med, at reallønsforbedringer gives ved at forhøje det skattefrie bundfradrag.

I den nuværende spegede overenskomstsituation, er forslaget et columbusæg, der i vidt omfang imødekommer begge parter ønsker. Lønmodtagerne får en større lønindtægt, og virksomhederne får en uændret lønudgift. Når virksomhedernes lønudgifter ikke stiger, kan priser og omkostninger holdes på et lavere niveau, hvilket er en afgørende forudsætning for at skabe mere beskæftigelse og mere valutaintjening.

Lønmodtagerne opnår ved skattelettelsen en direkte reallønsstigning, og reallønnen udhules ikke af stigende priser og nye skatte- og afgiftsstigninger, som sædvanligvis er resultatet efter overenskomster med stigende lønninger.

De udtalelser, der i den seneste tid er fremsat fra forskellige LO-topfolk om, at en skattelettelse vil have en gunstig indflydelse på overenskomstforhandlingerne, viser, at LO udmærket er klar over dette forhold.

Men af de foreliggende udtalelser fremgår også, at man ikke tror på, at folketinget kan nå at færdigbehandle de komplicerede skattereforforslag, der forhandles om, og at der derfor ikke bliver vedtaget en konkret lovgivning på området.

Ved nærværende forslag, der søges hastebehandlet af folketinget, vil fremskridtspartiet råde bod på dette forhold.

LO har naturligt nok haft øje for den side af sagen, at fagbevægelsen skal have håndfaste garantier fra folketinget. Men også det modsatte gælder: hvis der skal være et folketingsflertal, må dette have håndfaste garantier fra arbejdsmarkedets parter.

En forhøjelse af bundfradraget på 5.000 kr. i 1985 og 8.000 kr. i 1986 med i øvrigt uændrede overenskomster vil bl.a. via den gunstige virkning på prisstabilitet og beskæftigelse betyde, at den

disponible realløn øges med ca. 4 pct. hvert år – noget mere for lavtlønnede, noget mindre for højt-lønnede. Ved bedømmelsen af den enkeltes levestandard må herfra trækkes, hvad de offentlige besparelser kommer til at betyde for den enkelte. For selvfølgelig kan skattelettelsen ikke gennemføres uden nedsættelse af de offentlige udgifter. Men dels vil merbeskæftigelsen, der følger af uændrede lønudgifter, i sig selv begrænse de offentlige udgifter til bl.a. arbejdsløshedsunderstøttelse, dels vil større disponibel løn give et betragteligt merprovenu på moms- og forbrugsafgifter, selv om satsene herfor ikke røres. Derfor vil nettoprovenutabet ved skattelettelsen blive beskedent.

Fremskridtspartiet er rede til at medvirke til, at de tilbageværende besparelser tilrettelægges således, at de ikke mærkes særlig byrdefulde i den almindelige danskers hverdagsøkonomi.

Inden for den offentlige sektor får bundfradragforhøjelsen virkning på statstilskud til kommunerne.

De bundfradrag, der foreslås forhøjet, er for 1985 for statsskattens vedkommende 22.700 kr. og for kommuneskatternes vedkommende 20.300 kr.

Men sandheden er jo også, at folk med 27.700 kr. i indtægt overhovedet ingen skatteevne har, og at opkrævning af skatter hos dem derfor blot medfører en unødvendig dobbeltadministration, idet de ofte må have hjælp fra det offentlige for at betale skatten.

Forhøjet lønudbetaling med det samme som følge af en generel bundfradragforhøjelse opnås meget let, ved at skatteministeren annoncerer om forhøjelserne af forskudsskattekortenes fradragsebeløb.

Forslaget, der effektivt vil forbedre Danmarks konkurrenceevne, vil omgående sætte gang i produktion og beskæftigelse og dermed løse landets største problemer: den stigende gældsætning og den alt for høje arbejdsløshed.